ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

D E C I Z I A nr.3381 Dosar nr.10124/2/2009

Şedinţa publică de la 4 iulie 2012

Preşedinte:	Carmen Ilie	- judecător
	Emanuel Albu	- judecător
	Iuliana Rîciu	- judecător
	Simona Călugăru	- magistrat asistent

La 21 iunie 2012 s-a luat în examinare recursul declarat de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii împotriva Sentinţei civile nr.4195 din 27 octombrie 2010 a Curţii de Apel Bucureşti – Secţia contencios administrativ şi fiscal.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din data de 21 iunie 2012, iar pronunţarea deciziei s-a amânat pentru termenul de azi, 4 iulie 2012.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de faţă;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Soluţia instanţei de fond

Prin acţiunea înregistrată iniţial pe rolul Tribunalului Bucureşti – Secţia a IX-a contencios administrativ şi fiscal, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Avram Dumitru, să constate calitatea acestuia de colaborator al Securităţii.

În motivarea acţiunii, autoritatea reclamantă a arătat că pârâtul a fost recrutat de către ofiţerii de contrainformaţii din cadrul UM 0873/N Bucureşti, sub numele conspirativ „Dumitrescu" şi că, în temeiul dispoziţiilor art.3 lit.g) din O.U.G. nr.24/2008 a fost verificat sub aspectul stabilirii calităţii acestuia de lucrător sau colaborator al Securităţii, deţinând calitatea de deputat în perioada 2004-2008.

Se mai arată că potrivit notei de constatare, pârâtul a fost recrutat iniţial în anul 1970, în calitate de colaborator al Securităţii, a semnat un angajament conspirativ şi a furnizat informaţii care aduc atingere drepturilor civile şi politice prevăzute în Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice.

Tribunalul Bucureşti – Secţia a IX-a contencios administrativ şi fiscal, prin Încheierea de şedinţă de la 21.10.2008, a admis cererea de sesizare a Curţii Constituţionale cu excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor O.U.G. nr.24/2008 în raport de art.1 alin.4, art.15, 16, 21, 24, 29 şi 37 din Constituţia României, iar prin Decizia nr.815 din 19.05.2009 s-a respins excepţia de neconstituţionalitate.

De asemenea, prin Sentinţa civilă nr.2704 pronunţată la data de 13.10.2009, Tribunalul a admis excepţia necompetenţei materiale a acestuia şi a declinat competenţa de soluţionare în favoarea Curţii de Apel Bucureşti – Secţia contencios administrativ şi fiscal.

Învestită cu soluţionarea cauzei, Curtea de Apel Bucureşti prin Sentinţa nr.4195 din 27.10.2010 a respins acţiunea reclamantului C.N.S.A.S. în contradictoriu cu pârâtul Avram Dumitru, ca neîntemeiată.

Pentru a se pronunţa astfel, instanţa de fond a reţinut următoarele:

„Informaţiile furnizate organelor de securitate de pârât, în calitate de colaborator al fostei Securităţi, au vizat îngrădirea următoarelor drepturi şi libertăţi fundamentale recunoscute şi garantate de legislaţia în vigoare la acea dată şi anume:

- dreptul la libertatea de exprimare şi libertatea opiniilor - art.28 din Constituţia României din 1965, art.19 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice;

- dreptul de a fi liber de imixtiuni arbitrare sau ilegale în viaţa privată,, domiciliu sau corespondenţă – art.12 din declaraţia Universală a Drepturilor Omului coroborat cu art.17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice;

- dreptul la libera circulaţie – art.12 din Pactul Internaţional privind drepturile Civile şi Politice.

Ca atare, Curtea reţine că sunt asigurate condiţiile impuse de legiuitor prin art.2 lit.b din O.U.G. nr.24/2008 pentru a se putea constata calitatea de „colaborator al Securităţii". Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiţii pentru a se putea reţine calitatea invocată:

1. Informaţiile furnizate Securităţii, indiferent sub ce formă, să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Or, aşa cum s-a arătat pe larg în aserţiunea reclamantei, această condiţie este îndeplinită.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Şi această condiţie este asigurată, deoarece informaţiile furnizate au vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată, precum şi a dreptului la libertatea de exprimare.

Astfel spus, reţinerea calităţii de colaborator este legată de furnizarea unor informaţii de natura celor impuse de legiuitor. Aceasta şi pentru norma în discuţie nu condiţionează în nici un fel un cadru în care să se

desfăşoare activitatea de transmitere de informaţii şi, unde legea nu distinge nici interpretul nu trebuie să distingă. Deci, inexistenţa unui document de tipul angajamentului, pe parcursul ambelor perioade de colaborare nu are relevanţă în reţinerea acestei calificări".

2. Calea de atac exercitată

2.1. Împotriva acestei soluţii a formulat recurs autoritatea publică reclamantă care a invocat dispoziţiile art.304 pct.7 şi art.304^{1} Cod procedura civilă, susţinând în esenţă următoarele critici:

- considerentele sentinţei sunt contradictorii în raport cu soluţia adoptată de instanţa de fond;

- astfel, în esenţă, instanţa de fond reţine că „sunt asigurate condiţiile impuse de legiuitor prin art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008 pentru a se putea constata calitatea de colaborator al Securităţii" în privinţa pârâtului;

- totuşi, prin dispozitivul Sentinţei nr.4915/2010, Curtea de apel a respins acţiunea formulată pentru constatarea calităţii de colaborator al fostei Securităţi, în ceea ce îl priveşte pe pârât;

- din Nota de constatare, precum şi din copiile notelor informative date de pârât, a informărilor făcute de organele fostei Securităţi, rezultă că pârâtul a desfăşurat activităţi de colaborare cu fosta Securitate, în sensul art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008.

În concluzie, C.N.S.A.S. a cerut admiterea recursului, admiterea acţiunii şi reţinerea calităţii de colaborator al fostei Securităţi, în ceea ce îl priveşte pe pârât.

2.2. Intimatul-pârât a depus concluzii scrise prin care, în esenţă, a susţinut că soluţia instanţei de fond, de respingere a sesizării C.N.S.A.S. este legală şi temeinică, solicitând respingerea recursului şi menţinerea sentinţei atacate.

3. Soluţia instanţei de recurs

Recursul este întemeiat pentru considerentele care vor fi prezentate în continuare.

Într-adevăr, aşa cum s-a arătat în expunerea rezumativă prezentată la pct.1 al acestor considerente, C.N.S.A.S. a procedat la verificarea realizată în temeiul art.3 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008, intimatul-pârât având calitatea de deputat în Parlamentul României.

Din Nota de constatare întocmită de Direcţia de investigaţii din cadrul C.N.S.A.S. nr.S/DI/199 din 25.04.2008 rezultă că intimatul-pârât a fost recrutat de ofiţerul C.I. al UM 0873/N Bucureşti la 17.11.1970, unde avea calitatea de elev-soldat, pentru supravegherea informativă a elevului-soldat ...., semnalat că întreţinea relaţii cu cetăţeni străini şi avea intenţii de evaziune.

În această perioadă, sub numele conspirativ „Dumitrescu", intimatul-pârât a furnizat informaţiile consemnate în Raportul informativ din

19.11.1970 şi în Raportul informativ din 7.12.1970, de ofiţerul C.I. al UM 0873/N Bucureşti.

În perioada următoare, când a activat ca ziarist la AGERPRES, intimatul-pârât şi-a continuat colaborarea cu organele fostei Securităţi, sub acelaşi nume conspirativ, în dosarul „Problema Presă", având ca obiectiv supravegherea informativă a personalului redacţional şi a colaboratorilor din presa centrală şi locală în perioada 1975-1981.

În această perioadă a furnizat un mare număr de note informative date ofiţerului de legătură:

- referitoare la colegii din redacţia pentru străinătate a Agerpres şi comentariile colegiale ale acestora în legătură cu diverse evenimente externe care aveau ecou şi în România (moartea preşedintelui Tito în 1980, instituirea stării de asediu în Polonia 1980-1981, vizita în România a cancelarului H. Schmidt, etc.);

- referitoare la starea de spirit din rândul mediilor cu care venea în contact în activitatea sa;

- referitoare la reacţiile în rândul angajaţilor Agerpres cu privire la părăsirea frauduloasă a ţării de către un redactor al acestei agenţii.

În aceeaşi perioadă, activitatea de colaborator a fost conturată şi de informările întocmite de ofiţerul de legătură, din care rezultă că intimatul-pârât a fost folosit pentru supravegherea informativă a unor redactori cunoscuţi ca având manifestări şi legături suspecte.

Referitor la activitatea de colaborator desfăşurată de intimatul-pârât în cele două perioade, instanţa de fond a reţinut în mod corect că:

„Informaţiile furnizate organelor de securitate de pârât, în calitate de colaborator al fostei Securităţi, au vizat îngrădirea următoarelor drepturi şi libertăţi fundamentale recunoscute şi garantate de legislaţia în vigoare la acea dată şi anume:

- dreptul la libertatea de exprimare şi libertatea opiniilor - art.28 din Constituţia României din 1965, art.19 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice";

- dreptul de a fi liber de imixtiuni arbitrare sau ilegale în viaţa privată, domiciliu sau corespondenţă - art.12 din declaraţia Universală a Drepturilor Omului coroborat cu art.17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice;

- dreptul la libera circulaţie - art.12 din Pactul Internaţional privind drepturile Civile şi Politice.

Astfel fiind, instanţa de fond a ajuns în mod judicios la concluzia că, în cauză, sunt îndeplinite cerinţele prevăzute de art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/ 2008, potrivit cărora este colaborator al fostei Securităţi „persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau

activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului".

În aceste condiții, soluția dată cauzei prin dispozitivul sentinței pronunțate este nu numai contradictorie în raport cu considerentele argumentate de instanța de fond, dar este totodată, nelegală și netemeinică, în raport cu probele administrative în cauză și cu dispozițiile legale citate mai sus.

În concluzie, recursul va fi admis, iar soluția instanței de fond privind respingerea sesizării C.N.S.A.S. va fi desființată, urmând ca acțiunea formulată să fie admisă și să se constate calitatea de colaborator al fostei Securități, în ceea ce îl privește pe intimatul-pârât.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței civile nr.4195 din 27 octombrie 2010 a Curții de Apel București – Secția contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința atacată și admite acțiunea.

Constată că pârâtul Avram Dumitru are calitatea de colaborator al fostei Securități.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 4 iulie 2012.

JUDECATOR,	JUDECATOR,	JUDECATOR,
C.Ilie	Em.Albu	I.Rîciu

MAGISTRAT ASISTENT,
S.Călugăru

Red. Em.A.
Tehnored.T.E.
4 ex.
Jud. fond C.Gh.